

LIBURUA**Izenburua:** 'Kanguruak zootik ihesi'.**Egilea:** Iñaki Zubeldia. **Marrazkiak:** Alai Zubimendi.**Orrialde kopurua:** 72 orrialde. **Bilduma:** Gaztetxo!**Argitaletxea:** Ibaizabal.

Australia da kanguruoen herrialdea. Munduko hainbat eta hainbat zootan eta animalien parkeetan ere ikus daitezke, ordea. Frankfurtoko zootan ere baziren hainbat, eta haietako hiruk ihes egitea lortu zuten, 2012ko udan. Albiste bitxi horri tiraka, istorio hunkigarri, bitxi eta sentiberara osatu du Iñaki Zubeldia idazleak.

Gertaera berezia jazo da Frankfurtoko zootan, ezta?

Hiru kanguru, basurde bat, azeri bat eta ume kuadrilla ameslari bat dira ipuineko protagonista nagusiak. Basoan bizi diren basurde eta azeri batek Frankfurtoko zoota joateko ohitura dute gauero. Hala, zootan bizi diren kanguru batzuen lagun egiten dira. Kanguru horietako bat ama da, eta Australian bahitu eta Alemaniara ekarri zuten. Australian geratu ziren haren bikotekidea eta umea. Kanguru amaren ametsa da bere herrialdera itzuli eta familiarekin elkartzea. Amets horren berri izatean, kanguruei zootik ihes egiten lagundu eta haien jaioterrira, Australiara, bidaltzea izango da basurdearen eta azeriaren helburua. Larunbat gau batean joan, eta alanbrezko hesia apurtzea lortuko du basurdeak bere letagin zorrotzei esker. Lanean letaginetako bat apurtuko zaio, baina helburua betekoa dute: kanguruek zootik ihes egingo dute.

Etxalde batean hezitakoa da basurdea, eta ohitura du egunero herrira jaitsi eta haurrengana joateko. Gau horretan, azeriarekin eta kanguru lagunekin agertzen da. Orduan jakingo dute haurrek zein den kanguruaren ametsa: Australiara itzultzea. Ametsa betetzeko ahalegina egingo dutela zin egiten diote animalia taldeari, eta hori nola gauzatu pentsatzen hasten dira buru-belarri. Basurdeak letagi-

Iñaki Zubeldia

IDAZLEA

«Askatasunaren aldeko kantua edo mezua egiten da ipuinean»

na hautsia duela ere ohartu dira, eta horri ere konponbidea bilatu nahi izango diote.

Nondik bururatu zitzaizun ipuinerako ideia?

Santanderren oporretan ginen

egun batean, albiste bitxi bat irakurri genuen emazteak eta biok *El Diario Montañés* egunkarian; Frankfurtoko zootik hiru kanguruk ihes egin zutela zioen berriak. Hura irakurri orduko, ideia pila etorri zitzaizkidan burura; haien artean,

Galiziako baserri batean hezi zuten basurdearen istorioa. Bi ideia horiekin zerbait bitxia sor nezakeela ikusi nuen, eta ideia batzuk zirriborrotzen hasi nintzen.

Beti erne egoten zarete, beraz, idazleok?

Normalean, bai. Batzuetan mila ideia etortzen zaizkigu burura, eta beste batzuetan ez horrenbeste. Baina beti ditugu belarriak eta begiak erne. Inspirazio uneak izaten ditugu, eta tarte horiek aprobetxatzekoak izan ohi dira. Kasu honetan, ideia ugari etorri zitzaizkidan gogora. Oso erraz landu dudana ipuina izan da; oso pozik idatzi dut.

Informatzen aritu zara istorioa idazteko?

Bai, ipuina kokatzeko, esaterako, Petra Elserrekin bildu nintzen, eta harekin erabaki nuen istorioa non koka nezakeen. Haren laguntzari esker, nire istorioa Walldorf herriraino kokatuko zela erabaki genuen; Frankfurt [Alemania] hiritik gertu dagoen herri txiki bat da Walldorf. Basurdearen letagina nola konpon zitekeen informatzen ere aritu nintzen. Hala, bost horts klinikari idatzituen kontsulta egiteko, eta, azkenean, Bergarako [Gipuzkoa] klinika batean eman zizkidaten argibideak.

Askatasunaren aldeko deia egiten da liburuan.

Bai, askatasunaren aldeko kantua edo mezua egiten da ipuinean. Liburuan agertzen den pertsonaietako batek dioen moduan, «askatasuna da munduko ondasunik ederrena». Denok behar eta nahi dugu askatasuna, baita animaliek ere. Baita liburuko kanguruek ere.

Laguntasunaren eta elkartasunaren mezuak ere ageri dira.

Bai, askatasunaren aldeko aldarria egiteaz gain, laguntasuna, elkartasuna, herrimina eta halako gaiak eta sentimenduak islatzen eta jorratzen ditu ipuinak. Animalien arteko lankidetzaren eta pertsonen eta animalien arteko harremanak ere lantzen dira. Nahiko ipuin sentimentalak da; abentura eta irudimen handikoa.